

med; det er de prioriteringer, vi foretager. Men det rokker ikke ved det grundlæggende, som er, at regeringen ikke alene bygger på et diametralt modsat ideologisk grundlag end SF, men også fører en økonomisk politik, som vi mener er komplet uansvarlig og ødelæggende for velfærdssamfundets fremtid. Jeg tænker selvfølgelig på skattestoppet.

Når vi gør regnebrættet op, kan vi derfor konstatere, at der er en afgrundsdyb forskel mellem den linje, som regeringen og Dansk Folkeparti ønsker at bevæge samfundet ad, og den opfattelse, SF har. Det er også det, der gør, at når vi engang når frem til målstregen den 10. december og skal trykke på knapperne, anbefaler vi at stemme nej til finansloven som helhed.

Kl. 22.25

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hr. Ole Sohn sagde noget meget fornuftigt: Det handler om at prioritere. Det er jeg fuldstændig enig i. Men hvad er det så egentlig, SF prioriterer? Jo mere eksotisk, jo mere fjert, jo bedre. Jo mere man kan få fremmede til landet, jo bedre. Jo mere man kan beskæftige sig med udgifter og omkostninger, som måske ikke direkte har med det danske samfund at gøre, jo bedre.

Det er jo sådan, at det koster, og der findes rent faktisk kun én kage at dele ud af, og den hedder bruttonationalproduktet, og jo mere der gives til de der eksotiske forhold, jo mindre bliver der tilbage til andre. Det kan ikke være anderledes. Er det sådan, SF ønsker at prioritere: jo mere eksotisk, jo bedre?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg forstår godt hr. Ole Sohns bøn til Dansk Folkeparti om at stemme på en måde, så eksklusiv-aftaler og blokaderet bevares. Det er vel SF's udgangspunkt. Men jeg vil spørge hr. Ole Sohn:

Hvis man alene henholder sig til det som værn mod den situation, der kan opstå på arbejdsmarkedet efter den indvandringsbølge, der kan forekomme efter EU-udvidelsen, er det så ikke temmelig naivt at tro, at det kan løse problemet?

Tror hr. Ole Sohn ikke, at hvis det alene er det civile samfund og de mekanismer, der gælder dér, der skal klare det, så kræver det yderligere magtbeføjelser til arbejdsmarkedets parter over for bl.a. den uorganiserede arbejdskraft, uorganiserede arbejdsgivere? Og hvilke metoder vil hr. Ole Sohn så foreslå der?

Jeg synes ikke det er et særlig rart samfund, vi ryger ud i, heller ikke for den lønmodtager, der så også ønsker en vis frihed til at vælge selv. Der er det langt bedre, at vi går ind og sikrer en kontrolleret tilgang til arbejdsmarkedet udefra og dermed hjælper, kan man sige, det civile samfund med at løse opgaven.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige, at det gør det slet ikke alene. Det var bare ét af mange instrumenter til at sikre, at man ikke ødelægger det civile samfunds mulighed for selvregulering. Det er jo det, hele velfærdssamfundet i Danmark er bygget op omkring. Det har regeringen et ønske om at deregulere, og når jeg appellerer til Dansk Folkeparti, er det, fordi det er jer, der sidder på det parlamentariske flertal. Så er det da meget naturligt, at man beder om, at I også giver meldinger om, hvor det er, I vil hen.

Jeg gør opmærksom på, at for SF er det ikke nok, at man blot sikrer det civile samfunds selvregulering. Det er altafgørende, men det er ikke nok. Derfor understregede jeg også i min ordførertale vigtigheden af, at vi uddanner, omskoler, efter/videreuddanner den ledige arbejdskraft, sådan at den arbejdskraft, vi har gående ledig herhjemme, har de kvalifikationer, der skal til. I det tilfælde er det klart, at så vil en dansk arbejdsgiver selvfølgelig også tage en dansk medarbejder, som kan tale dansk, har en dansk uddannelse, fremfor en udlænding, som ikke kan sproget, og som ikke har de faglige kvalifikationer.

Tingene hænger jo sammen, og derfor er jeg selvfølgelig også ked af, at Dansk Folkeparti har medvirket til en arbejdsmarkedsreform, som skubber efter/videreuddannelsen ud i fremtiden.

Til hr. Per Dalgaard vil jeg sige: Jeg er fundamentalt uenig. En af årsagerne til de stigende problemer, vi har i verden, er simpelt hen, at vi har en voksende ulighed, og det kan ikke nytte noget, at vi i den rige verden tror, at hvis vi bare lukker os inde i vores egen lille verden, så forsvinder alle problemerne. Nej, tværtimod. Vi har en forpligtelse til som et af verdens rigeste lande at øge ulandsbistanden for at sikre, at de allerfattigste lande i verden får muligheder for på bedre vis at kunne blive selvforsynende og få bedre velstand, både materiel velstand, social velstand og uddannelsesmæssig velstand. Det